

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYER LITEWSKIEGO N^{ro} 66.*Wilno dnia 1 Czerwca r. s. 1828 roku.*

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

*O zaleceniu Izbie Skarbowej, ażeby nie pierw-
wiej przystępowały do rozporządzenia wzglę-
dem zapisania cudzoziemców do mieszczan-
skiego stanu, jak po otrzymaniu od zgromadzeń,
do których oni chcą być zapisani, zgody na
przyjęcie ich do takowych zgromadzeń.*

Wedle ukazu JEJEGO CESARSKIEGO MO-
ŚCI Rządzący Senat słuchali raportu Riazkańskie-
go Cywilnego Gubernatora, którym, dla spełnie-
nia ukazu Rządzącego Senatu, zalecającego pod-
ług doniesienia Riazkańskiej Izby Skarbowej, o
przyłączeniu do Sapożkowskiego mieszczaństwa
cudzoziemca Dombrowskiego, zebrawszy wiadomo-
ści, donieść Senatowi: czy było, o żądaniu Dom-
browskiego zapisania się do tego mieszczaństwa,
objawiono tamiecznemu zgromadzeniu, i jeżeli
było objawiono, tedy dla czego zgodę na przy-
jęcie jego oświadczyło tylko 20 mieszczan, kie-
dy ich znajduje się 745 dusz? donosi, iż z ze-
branych przez tegoż Gubernatora wiadomości,
okazało się, że rzecz o przyjęcie cudzoziemca
Dombrowskiego do Sapożkowskiego mieszczaństwa,
w Izbie Skarbowej zaczęła się za komunika-
cją Riazkańskiego Rządu Gubernialnego, w sku-
tek podanej o to od Dombrowskiego prośby.
Na zalecenie Izby Skarbowej Sapożkowski Ma-
gistrat mieyski donosił, że na przyjęcie jego do
tamiecznego mieszczańskiego zgromadzenia z lic-
by 745 mieszczan, zgodziło się tylko 20 o-
sob, inni zaś nie podpisali się, jedynie tylko
z przyczyny niewiadomości o prowadzeniu się
Dombrowskiego; gdyż, jak ten Magistrat donosi
Gubernatorowi, mieszczanie, ani przyjąć go, a-
ni odmówić tego, nie mogli. Ukazami zaś Rzą-
dzącego Senatu rozkazano: im 1781 roku lipca
28 dnia, na podobieństwo ukazu z dnia 16 sty-
cznia 1775 roku, wszystkim jeńcom, pozostałym
w Rosyi, po przyjęciu prawowierney religii z
żonami ich, chociażby żonaci byli z czyjekol-
wiek poddanymi niewiastami lub dziewczętami,
z dziećmi ich być swobodnymi i dać im wol-
ność obrania takiego stanu życia, jaki sami osą-
dzą za pożyteczny dla dobra powszechnego i wła-
snego ich utrzymania się. Im 1783 roku paź-
dziernika 20 dnia ze wszystkimi, którzy okażą
się przy ostatnim popisie rozmaitych narodów wol-
nymi ludźmi, bez wyjątku urodzenia i religii,
postępować podług zupełney mocy wyżej wyra-
żonego ukazu, zostawując im wolność obrania

takiego stanu życia, jaki sami osądzą pożytecznym
dla dobra powszechnego i własnego swojego u-
trzymania się, to jest, zgodnie z Manifestem
17 marca 1775 roku, zapisać ich do kupiectwa
i mieszczaństwa, lub służby Państwa, kto gdzie
zechce i zdolnym okaże się, a zgoda ich niko-
mu w poddaństwo nie oddawać. Im 1797 roku
października 20 dnia, żeby każdy, przebywający
w Rosyi, obrał koniecznie jakikolwiek pewny
rodzaj życia, i żeby każdy bez wyjątku podług
stanu swojego znosił powinności prawami prze-
znaczone. Im 14 maja 1824 roku, że każdy cu-
dzoziemiec, który wykonał przysięgę na poddań-
stwo Rosyi i składający na to prawne świade-
ctwo, powinien być zapisany podług oświadczo-
nego przezeń żądania do mieszczaństwa i cechu,
jako już poddany Rosyjski, z tém jednakże,
żeby o każdym takowym cudzoziemcu, weszłym
w poddaństwo Rosyi, dla utwierdzenia, podług
oświadczonego żądania w mieszczańskim lub ce-
chowym stanie, zgodnie z 4m punktem ukazu 27
maja 1807 roku, przedstawiano było przez Izby
Skarbowe Rządzącemu Senatowi. Gubernator, po-
równyując okoliczności tej sprawy z wyżej
przytoczonymi ustawami, ze swojej strony znaj-
duje, że Izba Skarbowa w przyjęciu cudzoziem-
ca Dombrowskiego do Sapożkowskiego mieszczań-
stwa postąpiła podług prawideł; i zgodnie z te-
mi prawami, a osobliwie z ukazem 14 maja 1824
roku, którym mianowicie zaleca się, żeby cu-
dzoziemców, przysięgłych na wieczne poddaństwo
Rosyi, zapisywać do mieszczaństwa i cechów;
lecz, żeby żądać od tych zgromadzeń zgody, a
tém w tym ukazie nie wspomniano. Z resztą
zaś oddaje to na rozpatrzenie Rządzącego Se-
natu. Rozkazali: wyrażonego cudzoziemca,
przysięgłego na Poddaństwo Rosyi, Jana Dom-
browskiego, do Sapożkowskiego mieszczaństwa,
w którym on od początku 1824 roku znajduje
się już zapisanym, utwierdzić, stanowiąc za pra-
widło, żeby po otrzymaniu od cudzoziemca, przy-
sięgłego na poddaństwo Rosyi prośby, o przy-
łączenie go do stanu mieyskiego, otrzymana
była wprzód wiadomość, czy zgadza się to zgro-
madzenie, w którym on być żąda, na przyję-
cie jego, i jeżeli takowa zgoda oświadczona bę-
dzie, tedy nie pierwiej czynić rozporządzenie,
względem wprowadzenia jego do tego zgromadze-
nia, jak po otrzymaniu na to od Rządzącego Se-
natu rozwiązania. I o tem, jak do Riazkańskiej,
tak i do innych Izb Skarbowych posłać ukazy,

a również przez ukaz dać wiedzieć i Ministrowi Skarbu. Stycznia 23 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu.)

O tém, żeby bilety Pożyczkowego i Handlowego Banków, przy ich składaniu w ewikcyi na odkupy, podłady i inne ze skarbem zobowiązania, nieodmiennie przyjmowane były z blanketowemi lub zupełnemi przelewami napisami

Wedle ukazu JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, w którym wyraża, iż Rząd Handlowego Banku Państwa wszedł do niego przedstawieniem, iż wiele skarbowych miejsc, uwiadamiając Bank Handlowy o przyjęciu biletów jego na ewikcyę podładów, nakładają na kapitały, w nich zawarte, zaprzeczenia, z żądaniem, aby bez ich rozwiązania, ani kapitałów, ani procentów nie wydawać; że chociaż na ośnwie Ustawy Banku (§ 7) kapitały te nie podlegają, ani opisaniu, ani sekwestrowi, ani za prywatne, ani za skarbowe poszukiwania, lecz, żeby nie uleża odpowiedzialności, w zdarzeniu, jeśli by z jakichkolwiek nieprzewidzianych okoliczności bilety Bankowe na ewikcyę złożone i w skarbowych miejscach chroniące się, mogły być tam zatrzymane lub skradzione, Bank znajduje się w konieczności mieć szczególny dozór nad takowemi biletami, przez co odbywanie spraw znacznie się powiększyło: gdyż niektóre skarbowe miejsca piszą o biletach nie jasno i nierzetelnie, żądają Bank obowiązany prowadzić z niemi rozległą korespondencyą i nadto dla biletów tych sporządzić osobną księgę, w której musi przeświadczać się o każdym złożonym bilecie; że nakoniec okazanie biletów, uwolnionych już od ewikcyi, dla odebrania kapitałów, pierwsi, nim otrzyma odniesienie się o rozwiązaniu zaprzeczenia, niezmiernie Bank utrudza. Biorąc na uwagę z jednej strony, że Bilety, jak Handlowego, tak i Pożyczkowego Banków, są ewikcyami bardzo pewnymi, i składanie ich w tym celu jest czynnością dowolną, a z drugiej, że formalne nałożenie sekwestru na nie byłoby niezgodnem z prerogatywami, nadanemi kapitałom, obracającym się w Bankach; Minister Skarbu uważa za najbliższy środek dla usunięcia zbytecznych utrudzeń przez komunikowanie się z Bankami tych miejsc, które Bankowe bilety przyjmują na ewikcyę i dla zadosyćuczynienia bez przeszkody składającym biletu, od ewikcyi uwolnionym, postanowić, co następuje. 1) Żeby na biletach w ewikcyi składanych czynione były przelewne napisy, z wyrażeniem, że przyjmujący na siebie, odkup, dostawę, lub wykonanie jakichkolwiek robót i t. p. złożył na ewikcyę, *takiemu a takiemu* miejscu, z warunkiem,

że to miejsce w razie niewypełnienia przyjętego przezeń obowiązku, ma prawo otrzymać usatysfakcyonowanie z kapitału i procentów za składanym biletem. 2) Żeby po ukończeniu podładu lub odkupu, to miejsce, w którym bilet w ewikcyi znajdował się, czyniło na nim napis, że ten bilet od ewikcyi wolny i wydany na powrót temu, co go złożył w ewikcyi. Pilnując się tych prawideł, skarbowe miejsca nie będą miały potrzeby, udawać się do Banków, ani o nałożenie zaprzeczenia na kapitały, w biletach wyrażone, czego podług prawa i dopuścić nie można, ani o ich rozwiązanie, a obowiązkiem będzie tylko, chować te bilety, bez okazania którym Banki, ani kapitału, ani procentów nigdy nie wydają. Minister Skarbu, przedstawiając to na rozpatrzenie Rządzącego Senatowi, uprasza załączenia wszystkim skarbowym miejscom, którym w ewikcyi na podłady lub odkupy mogą być oddane Bankowe bilety, aby te na potem, bez wspomnianych wyżej napisów nie przyjmowały ich i niewracały. **Rozkazał** i: względem biletów na lokowane w Pożyczkowym i Handlowym Banku, kapitały, złożonych miejscom skarbowym w ewikcyi na odkupy, podłady, dostawy i inne ze skarbem zobowiązania, postanowić prawidło: przyjmować takowe bilety z blanketowemi napisami, jak w warunkach na trunkowy odkup postanowiono, albo z zupełnym przelewem napisem, że przyjmujący na siebie odkup, dostawę, lub wykonanie jakichkolwiek robót i t. p. złożył w zakład *takiemu a takiemu* miejscu, z tém, że ono w razie niewypełnienia przyjętego przezeń obowiązku, ma prawo otrzymać usatysfakcyonowanie z kapitału i procentów, za złożonym biletem; po przyjęciu tym sposobem biletów, w tymże czasie czynić na nich napisy o przyjętych na ewikcyę summie; równym sposobem i po ukończeniu podładu lub odkupu przy zwróceniu biletów, czynić także na nich napisy, że te bilety od ewikcyi są wolne i wydane na powrót temu, który je składał w ewikcyi; a zatem już żadnych komunikacyi z Pożyczkowym i Handlowym Bankami o nałożeniu na takowe bilety zaprzeczenia nie czynić. O wypełnieniu czego zalecić wszystkim Izbowi Skarbowym i Expedycyom, Gubernialnym i Obwodowym Rządom, oraz Urzędowym miejscom, i o tém posłać ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć PP. Ministrom, Wojennym Jenerał Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnemi, Jenerał Gubernatorom i Cywilnym Gubernatorom; a Najsławniejszemu Rządzącemu Synodowi, Sanktpetersburskim i Moskiewskim Senatowi Departamentom przesłać uwiadomienia. Stycznia 23 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu).

*Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.